

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **nrap. Z. P.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Vodičkova 709/33, Praha

proti

žalovanému: **Policejní prezident**
sídlem Strojnická 935/27, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2020, č. j. PPR-30806-38/ČJ-2017-990131,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 12. 5. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ve věcech služebního poměru ze dne 9. 2. 2018, č. 442/2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl žalobce odvolán ze služebního místa vrchního inspektora školního policejního střediska Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „KŘPSK“) podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 163/2019 Sb. (dále jen „zákon o služebním poměru“) a ke dni 1. 10. 2017 byl ustanoven podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru na služební místo vrchního inspektora obvodního oddělení Kladno Kročehlavy, územního odboru Kladno, KŘPSK s místem služebního působení v Kladně.

Obsah podání účastníků

2. Žalobce v žalobě z podstatné části pouze zevrubně popisuje dosavadní průběh řízení a jednotlivé námitky jím uplatněné v předchozích fázích správního řízení. V části žaloby (pod body VII až XI) týkající se napadeného rozhodnutí pak namítá, že ani po doplnění spisového materiálu není postaveno zcela najisto, že bylo zrušeno právě jeho služební místo, jak požadoval zdejší soud v rozsudku ze dne 17. 12. 2019, č. j. 51 Ad 1/2018-39 (dále jen „zrušující rozsudek“), kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného v této věci. Ačkoliv žalovaný doplnil správní spis o vyjádření správního orgánu I. stupně a všechny podklady týkající se návrhu změny systemizace, stále není nikde uvedeno ID služebního místa žalobce. Není tedy správný závěr žalovaného o tom, že shromážděné podklady dostačují pro posouzení věci. Žalobce dále namítá nesrozumitelnost a nekonzistentnost odůvodnění napadeného rozhodnutí v otázce, zda bylo služební místo zrušeno již samotnou systemizací, nebo až po správním uvážení rozhodnutím o jeho odvolání. Žalovaný popsal precizně důvody zrušení služebního místa, které ale v době rozhodování nebyly nijak vyjádřeny, a to jen proto, aby nevyšlo najevo, že se jednalo o zastřený důvod, který by byl *i pro nezaujatého diváka naprosto zřejmý*. Žalovaný neodstranil nekonzistentnost, která mu byla soudem vytýkána ve zrušujícím rozhodnutí. Dále žalobce vytýká žalovanému, že se nezabýval okolnostmi, jež předcházely zrušení jeho služebního místa. Uvedl, že důvodem jeho vyslání na studijní pobyt od 1. 11. 2016 nebylo získání znalostí, dovedností a zkušeností k výkonu služby, ale šlo o jakousi formu trestu z důvody animozity vedoucí školního policejního střediska (dále jen „ŠPS“) vůči jeho osobě. O tom svědčí i skutečnost, že studijní pobyt trval do 30. 9. 2017 s tím, že podle hodnocení bylo jeho účelu dosaženo a cíle pobytu byly splněny. Po uplynutí jednoho měsíce však byl ze služebního místa instruktora služební přípravy odvolán. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že během studijního pobytu proti němu bylo zahájeno kázeňské řízení, které však bylo zastaveno s odůvodněním, že skutek, o kterém se řízení vedlo, nebyl kázeňským přestupkem. Žalovaný v odůvodnění uvedl nepravdivý údaj o tom, že v průběhu kázeňského řízení nenamítal podjatost vedoucí ŠPS. Náзор žalovaného, že pokud by v případě dané organizační změny šlo o diskriminační jednání ze strany vedoucí ŠPS, tak by ředitel KŘPSK návrh neschválil a vyvodil by z nastalé situace důsledek, je dle žalobce naivní. O způsobu, jak k němu přistupovala vedoucí ŠPS, podle žalobce svědčí i průběžné služební hodnocení z 2. 1. 2017, němž je jeho odbornost hodnocena tak, že se proti poslednímu hodnocení situace nezměnila, žalobce neukončil vysokoškolské studium, které bylo od 1. 11. 2016 do 31. 1. 2017 přerušeno, i když žalobce bez výsledného efektu

čerpal v roce 2016 studijní volno. O hodnocení odbornosti není v odůvodnění ani zmínka, přesto zněl závěr hodnocení, že žalobce dosahuje dobrých výsledků s výhradami (4 z 5 možných). Konečně žalobce zmínil i tzv. záznamy z významných událostí, které se mají provádět pouze u výrazně podstandardního nebo výrazně nadstandardního výkonu služby. Za výrazně podstandardní označila vedoucí ŠPS pozdní odchod na výcvik v rozsahu 1 až 14 minut v pěti případech v letech 2015 a 2016 a administrativní nedostatek spočívající v tom, že písemná příprava nebyla založena v evidenci služební přípravy. Účelovost změny systemizace žalobce spatřoval v předchozích fázích řízení například také ve skutečnosti, že bylo zrušeno služební místo nejdéle sloužícímu, a „tudíž nejzkušenějšímu“ instruktorovi. Zcela závěrem pak žalobce obecně namítl, že žalovaný se přesvědčivě nevyrovnal s jeho odvolacími námitkami, a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Namítá, že důvody jeho odvolání ze služebního místa nebyly uvedeny v prvoinstančním rozhodnutí, ale byly tendenčně vykonstruovány až žalovaným v napadeném rozhodnutí.

3. Žalovaný se nejdříve vyjádřil k rekapitulaci dosavadního řízení a jednotlivým žalobcovým námitkám vzneseným v předchozích fázích řízení. K žalobním bodům žalovaný uvádí, že ID služebního místa žalobce skutečně figurovalo pouze v návrhu změny systemizace, v dalších dokumentech se již nevyskytovalo. Z toho důvodu v reakci na důvody zrušení zrušeného rozhodnutí zdejší soudem byli příslušní služební funkcionáři povinni předeštit správní úvahu ohledně konkrétních důvodů, pro které bylo vybráno právě služební místo žalobce, čemuž správní orgán I. stupně, resp. žalovaný dostal. Zákon o služebním poměru ani Pokyn policejního prezidenta č. 193 ze dne 30. 9. 2015, kterým se stanoví zásady systemizace služebních a pracovních míst v Policii ČR (dále jen „pokyn“), nestanoví povinnost, aby bylo uvedeno konkrétní ID služebního místa, kterého se změna systemizace týká. Žalovaný uvádí, že služební místo nebylo zrušeno již samotnou systemizací, v tomto případě nicméně příslušní služební funkcionáři provedli (byť nestandardně) správní uvážení o výběru konkrétního služebního místa před samotnou systemizací (pro případ jejího schválení). Po schválení systemizace tak správní orgán I. stupně postupoval podle správní úvahy, kterou *de facto* již učinil, a to na podkladu vyjádření vedoucí ŠPS. Žalovaný pak tyto důvody doplnil v napadeném rozhodnutí. K namítané účelovosti žalovaný odkazuje na napadené rozhodnutí a uvádí, že korigoval své předchozí tvrzení o souvislosti odvolání žalobce s kázeňským řízením. Napadené rozhodnutí považuje za přezkoumatelné a navrhuje žalobu zamítnout.
4. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které zejména odkazuje na závěry zrušujícího rozsudku zdejšího soudu. Namítá, že žalovaný ve vyjádření k žalobě nabídl další verzi vysvětlující okamžik, ke kterému bylo zrušeno konkrétní služební místo žalobce. Žalovaný označil neuvedení ID služebního místa za nevhodné, přestože soud ve zrušujícím rozsudku označil absenci ID za zcela zásadní pochybení. Služební místo tedy nebylo zrušeno žalovaným, ale k tomu nepříslušným služebním funkcionářem. Zdůvodnění je přitom vykonstruované a nepřesvědčivé. Pokud žalovaný uvedl, že žalobcem vznesené námitky týkající se účelovosti zrušení služebního místa (vykonstruované kázeňské řízení, vysílání na studijní pobyty, záměrně špatné služební hodnocení, záznamy negativních významných událostí) jsou irelevantní, platilo by to podle žalobce pouze tehdy, pokud by služební funkcionáři postupovali standardním způsobem. Celá řada nedostatků při vedení řízení, změny ve zdůvodnění jeho převedení a

neprůhlednost skutečných důvodů však účelovost potvrzují.

Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že poprvé bylo rozhodnuto o odvolání a převedení žalobce rozhodnutím ze dne 26. 9. 2017, č. 7615/2017, které bylo na základě odvolání žalobce žalovaným zrušeno pro podstatné vady řízení rozhodnutím ze dne 27. 12. 2017, č. j. PPR-30806-7/ČJ-2017-990131. O odvolání a převedení žalobce bylo rozhodnuto znovu správním orgánem I. stupně dne 9. 2. 2018. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce odvolán ze služebního místa vrchního inspektora školního policejního střediska KŘPSK podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru a ke dni 1. 10. 2017 byl ustanoven podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru na služební místo vrchního inspektora obvodního oddělení Kladno Kročehlavy, územního odboru Kladno, KŘPSK s místem služebního působení v Kladně a současně byl zařazen podle § 116 zákona o služebním poměru a § 3 nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech, do 6. tarifní třídy, byla mu započtena podle § 117 zákona o služebním poměru doba praxe v rozsahu 19 let a 195 dnů, byl zařazen do 7. tarifního stupně a byl mu určen základní tarif ve výši 29 590 Kč a zvláštní příplatek ve výši 4 300 Kč a přiznán osobní příplatek ve výši 2 470 Kč a současně bylo deklarováno, že žalobci náleží podle § 8 zákona o služebním poměru hodnostní označení nadpraporčík. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že na základě schválené změny systemizace došlo ke zrušení jednoho systemizovaného služebního místa vrchního inspektora ŠPS s místem výkonu služby v Kladně evidovaného pod ID 30214938 a současně došlo ke zřízení nového služebního místa komisaře ŠPS s místem výkonu služby v Sadské. Byl popsán průběh systemizace a její důvod související zejména s postupnou změnou systému výcviku služební přípravy, zejména s rozšiřováním výcviku tzv. prvosledových hlídek. Změna u služebního místa s ID 30214938 (služebního místa žalobce) byla výsledkem zvážení využití stávajících míst v ŠPS, kdy dva stabilní instruktoři s případným využitím metodika služební přípravy byli vyhodnoceni jako adekvátní a na prvním místě v pořadí s místem výkonu služby Kladno bylo právě služební místo žalobce. Změna systemizace nijak nesouvisela s předchozími organizačními změnami v průběhu roku 2017 v jiných ŠPS ani s osobou policisty a výsledky jeho služební činnosti. Na závěr správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce je na vlastní žádost od 1. 11. 2017 ustanoven na volné služební místo v 5. tarifní třídě ve služební hodnosti praporčík na Obvodním oddělení Policie ČR Stochov.
6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 5. 2018, č. j. PPR-30806-23/ČJ-2017-990131 (dále též „zrušené rozhodnutí“), zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Žalobce se proti zrušenému rozhodnutí bránil žalobou u zdejšího soudu, který je zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zdejší soud uzavřel, že zrušené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, jelikož vyvstaly pochybnosti o tom, které konkrétní služební místo bylo změnou systemizace zrušeno či transformováno, resp. zda takové konkrétní služební místo bylo vůbec označeno, jelikož ze správního spisu nebylo možné s určitostí zjistit, jaké dokumenty byly původně k referátníku ze dne 7. 9. 2017, č. j. KRPS-5470-14/ČJ-2017-0100OP, schvalujícímu změnu systemizace (dále jen „referátník“), přiloženy. Návrh změny

systemizace, který obsahoval ID služebního místa žalobce, nebyl podepsán a v dalších systemizačních dokumentech již tento údaj nefiguroval.

7. Žalovaný doplnil správní spis o vyjádření správního orgánu I. stupně ze dne 29. 1. 2020, který nejdříve odkázal na zásady systemizace služebních a pracovních míst podle pokynu a zrekapituloval průběh předmětné systemizace. Vedoucí ŠPS předložila dne 2. 8. 2017 návrh na změnu systemizace ŠPS, ve kterém je uvedeno služební místo žalobce (včetně ID služebního místa) jako navržené ke zrušení. Správní orgán I. stupně schválil návrh vedoucí ŠPS dne 3. 8. 2017. Následně zpracovaný referátník obsahující návrh změny systemizace byl předložen po podpisu správního orgánu I. stupně a bezpečnostního ředitele k vyjádření odborovým organizacím, které neměly k navrhované změně žádné připomínky. Referátník včetně všech příloh byl předložen v souladu s pokynem žalovanému, který jej dne 7. 9. 2017 v zastoupení schválil. Správní orgán I. stupně shrnuje, že návrh (včetně systemizovaného ID služebního místa žalobce) jím byl řádně schválen, přičemž od předloženého návrhu po jeho samotnou realizaci v systému EKIS HR 3 bylo pracováno se služebním místem žalobce, jak vyplývá z dokumentů „*Obsazení tabulek osobami*“ ke dni 2. 8. 2017, 30. 9. 2017 a 1. 10. 2017. Přílohou vyjádření správního orgánu I. stupně je „*Návrh změny systemizace služebních míst*“ ze dne 2. 8. 2017; tabulka „*Atributy organizačních jednotek a plánovaných míst*“ ke dni 30. 9. 2017, ve které je zvýrazněno mj. služební místo žalobce; referátník schvalující změnu systemizace; „*Informace pro policejního prezidenta*“ k návrhu změny systemizace služebních míst, která je odůvodněna nutností rozšíření školicích kapacit v ŠPS Sadská formou transformace služebního místa v ŠPS Kladno, kde byla zjištěna naopak snížená potřeba instruktorů; dále přehled změn (změna služebního místa vrchního instruktora a zřízení služebního místa komisaře) a finanční rozvaha změny systemizace; popis vzorových služebních činností; vyjádření odborových organizací a tabulky služebních míst ke dni 2. 8. 2017, 30. 9. 2017 a 1. 10. 2017 (vyhotovené v lednu 2020). Z tabulky služebních míst ke dni 1. 10. 2017 je seznatelné, že u služebního místa evidovaného pod ID 30214938 (původně služební místo žalobce) je již pole se jménem prázdné a uvedena hodnota komisaře.
8. Dne 23. 3. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Uvedl, že doplnil správní spis podle požadavku zrušujícího rozsudku, přičemž odkázal na vyjádření správního orgánu I. stupně a přílohy přiložené k referátníku. Uvedl, že informace pro žalovaného ani žádná z příloh neobsahuje ID konkrétního systemizovaného místa, kterého se změny měly týkat, což bylo plně v souladu s pokynem. Jelikož odůvodnění prvostupňového rozhodnutí týkající se výběru konkrétního služebního místa nebylo zcela vyčerpávající, žalovaný jej blíže rozvedl. Konkrétním důvodem zrušení předmětného služebního místa bylo analytické posouzení personální situace vedoucí ŠPS, které je zaznamenáno v úředním záznamu ze dne 9. 1. 2018, č. j. KRPS-318889-10/ČJ-2017-0100KR, sepsaném na pokyn správního orgánu I. stupně ve věci odvolání žalobce ze služebního místa (dále jen „úřední záznam“). V úředním záznamu je uvedeno, že činnost žalobce při výcviku se jevila jako nepříliš adekvátní potřebám běžného výkonu služby, proto byl vyslán k 1. 11. 2016 na studijní pobyt na výkonný organizační článek – Obvodní oddělení Policie ČR Kladno s cílem získání aktuálních vědomostí a informací z výkonu služby, aby je pak využil při realizaci výcviku, čímž se ukázalo, že výcvik je možné zajistit pouze dvěma stabilními instruktory

a podle aktuální potřeby spolu s metodikem služební přípravy. Z úředního záznamu rovněž vyplývá, že kooperace mezi instruktorem nrap. F. H. a nrap. M. P., která byla doplněna metodikem kpt. Bc. D. S., byla vhodná a bezproblémová a do budoucna vyhovující. Výcvik služební přípravy vedený těmito instruktory byl na velmi dobré úrovni, a nebylo by tedy ze strany vedení ŠPS účelné tuto sehranou dvojici instruktorů (případně doplněnou metodikem) násilně měnit a rozdělovat. K námitce žalobce o účelovosti jeho odvolání, které mělo souviset s jeho předchozím kázeňským řízením, studijními pobyty a dalšími událostmi, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se jedná o spekulativní a ničím nepodložené tvrzení žalobce. Příslušný nadřízený vždy řešil výsledky služební činnosti žalobce pomocí prostředků, které právní předpisy a interní akty umožňují. Ze skutečnosti, že bylo v posledních třech letech proti žalobci vedeno jedno kázeňské řízení, nelze dovozovat účelovost odvolání žalobce ze zrušeného služebního místa. Na studijní pobyt byl vyslán v souladu s § 38 zákona o služebním poměru k získání zkušeností z výkonu služby využitelných při služební přípravě. Ze spisového materiálu pak nevyplývá, že by byla vedoucí ŠPS proti žalobci jakýmkoli způsobem zaujatá a svým jednáním ho vědomě a úmyslně poškozovala. Diskriminační postup vůči žalobci nebyl zjištěn. K námitce, že bylo zrušeno služební místo nejděle sloužícímu, tedy nejzkušenějšímu instruktorovi, žalovaný uvedl, že nejděle ustanovený příslušník na služebním místě není vždy zárukou nejzkušenější osoby, která vykonává úkoly nej kvalitněji a nejefektivněji.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 s. ř. s.]. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.].
10. O věci rozhodl soud postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, přičemž souhlas obou účastníků se presumuje, neboť ani jeden z nich na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil.

Posouzení žaloby

11. Podle § 4 odst. 1 zákona o služebním poměru se *systemizací* rozumí „stanovení počtu služebních míst včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy.“
12. Podle § 4 odst. 5, části před středníkem, zákona o služebním poměru platí, že „[n]ávrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitele bezpečnostního sboru.“
13. Podle § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru platí, že „[p]říslušník je odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno.“
14. Podle § 25 odst. 5 zákona o služebním poměru [p]říslušník, který je odvolán z dosavadního

služebního místa podle odstavce 1, 2 nebo odstavce 4, je ustanoven na jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnost, a to i v jiném místě služebního působení.“

15. V rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018-45, č. 3945/2019 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[s]ystemizace a změna organizační struktury podle § 17 a § 19 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, jsou závazné podklady pro rozhodnutí ve věcech služby, které soud přezkoumá v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v žalobě proti rozhodnutí ve věcech služby.“ Tento závěr je plně aplikovatelný i na systemizaci, resp. její změnu podle zákona o služebním poměru, neboť také zde je systemizace závazným podkladem pro služební funkcionáře, kteří na jejím základě následně vydávají individuální správní akty, jímž je i napadené rozhodnutí.
16. Soud předesílá, že zrušujícím rozsudkem zrušil předchozí rozhodnutí žalovaného v této věci z toho důvodu, že nebylo možné z obsahu správního spisu spolehlivě zjistit, zda bylo systemizací zrušeno služební místo žalobce, resp. zda takové konkrétní služební místo bylo vůbec označeno. Ze správního spisu nebylo možné s určitostí zjistit, jaké dokumenty byly původně k referátníku schvalujícímu změnu systemizace přiloženy. Návrh změny systemizace, ve kterém figurovalo ID služebního místa žalobce, nebyl podepsán a v dalších systemizačních dokumentech se již tento údaj nevyskytoval. Soud proto uložil žalovanému doplnit správní spis takovým způsobem, aby byla tato okolnost objasněna. Žalovaný doplnil správní spis vyjádřením správního orgánu I. stupně s přílohami popsány v bodě 7 tohoto rozsudku. Soud ověřil, že tyto přílohy byly totožné s těmi, které již byly založeny ve správním spisu na č. l. 34 až 46. Nad rámec již založených dokumentů byly doplněny do správního spisu tabulky systemizovaných míst na pracovišti k datu 30. 9. 2017 a 1. 10. 2017, vyhotovené v lednu 2020. Ze správního spisu nevyplývá, že by tyto dokumenty byly přílohou referátníku, který byl žalovanému předložen ke schválení. Ze správního spisu lze ověřit pouze to, že přílohou referátníku byly listiny „*Informace pro policejního prezidenta*“, tabulka přehledu změn a finanční rozvaha, ve kterých není konkrétně uvedeno služební místo žalobce.
17. Žalobce namítá, že ID jeho služebního místa není i přes doplnění správního spisu nikde uvedeno a rozpornost skutkových verzí tedy nebyla odstraněna. Žalovaný tvrdí, že doplnil spis o všechny podklady týkající se návrhu změny systemizace. V souladu se zákonem o služebním poměru a pokynem referátník neobsahoval ID konkrétního systemizovaného místa. Jelikož konkrétní služební místo nebylo zrušeno samotnou změnou systemizace, byly správní orgány v řízení ve věcech služebního poměru povinny důvody výběru služebního místa žalobce detailněji osvětlit v prvostupňovém, resp. napadeném rozhodnutí, což učinily.
18. Jak zdejší soud připustil v bodě 45 zrušujícího rozsudku, v organizační změně nemusí být přímo identifikováno nezaměnitelnými znaky služební místo, které má být zrušeno. Je přípustný i postup, kdy je v organizační změně zrušené služební místo identifikováno určitými obecnými charakteristikami a teprve následně dojde k jeho výběru příslušným služebním funkcionářem, který důvody tohoto výběru uvede do odůvodnění odvolání. Musí se však jednat o postup vnitřně konzistentní a vzájemně logicky provázaný. Z nyní napadeného rozhodnutí vyplývá, že správní orgány zvolily druhý postup, a v tom smyslu tedy žalovaný korigoval své předchozí úvahy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že

nedošlo ke zrušení konkrétně služebního místa žalobce již samotnou změnou systemizace, ale až prvostupňovým, resp. napadeným rozhodnutím. Schválením změny systemizace žalovaný zrušil služební místo vrchního instruktora, resp. jej transformoval do služebního místa komisaře s místem výkonu v ŠPS v Sadské a v prvostupňovém, resp. napadeném rozhodnutí byl odůvodněn výběr konkrétního služebního místa žalobce. Pro tato tvrzení je opora ve správním spisu. Nepodepsaný návrh změny systemizace, doplněné tabulky a evidence pro vnitřní účely nelze považovat za součást schválené změny systemizace. Ze správního spisu ani napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by dokumenty obsahující konkrétní služební místo žalobce měl žalovaný, resp. jeho zástupce k dispozici v době podpisu referátu o změně systemizace. Ze žádného z dokumentů (a to ani po doplněném dokazování) tak nevyplývá, že by žalovaný rozhodl o zrušení konkrétního služebního místa již samotnou změnou systemizace.

19. V rozporu s tvrzením, že změnou systemizace nebylo zrušeno konkrétní služební místo žalobce, není ani skutečnost, že úvahu o výběru konkrétního služebního místa učinili služební funkcionáři již předem. Žalovaný uvedl, že správní uvážení o výběru služebního místa žalobce učinila vedoucí ŠPS, resp. správní orgán I. stupně již před schválením systemizace. Ačkoliv je toto vyjádření nadbytečné a může být poněkud matoucí, nečiní odůvodnění napadeného rozhodnutí vnitřně rozporným do té míry, že by je činilo nepřezkoumatelným. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je rozhodnutí nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti například tehdy, vykazuje-li takové textové a formulační nedostatky, že z obsahu jeho textu není dostatečně zřejmá souvislost s příslušnými podklady pro rozhodnutí, nebo obsahuje-li text nejasné, rozporné či jiným způsobem nesrozumitelné údaje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Azs 94/2007-107). Rozhodnutí přitom nelze mít za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem, s přihlédnutím k obsahu spisu a úkonům účastníků (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 1 Afs 38/2006-72). V posuzovaném případě nejde o tak zásadní vadu napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí není stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že by nedávalo smysl. Jsou z něj totiž seznatelné skutečné důvody výroku napadeného rozhodnutí. Na rozdíl od předchozího zrušeného rozhodnutí, ve kterém žalovaný uváděl, že konkrétní služební místo žalobce bylo zrušeno již samotnou změnou systemizace (viz závěry uvedené v bodu 46 zrušujícího rozsudku), se žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí již těch nejproblematictějších formulací vyvaroval. Dílčí formulační nepřesnost spočívající v tvrzení žalovaného, že úvaha o výběru konkrétního služebního místa byla učiněna „předem“, nevyvolává pochybnosti o důvodech vydání napadeného rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost, neboť je bezpochyby odstranitelná výkladem v kontextu postupu správních orgánů, jak je zachycen ve správním spise (viz níže body 28 a 29).
20. Žalobce dále namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že se žalovaný přesvědčivě nevyrovnal s odvolacími námitkami. V žalobě však nijak nespecifikuje, o jaké odvolací námitky se má jednat. Soud má za to, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabýval všemi odvolacími námitkami. Žalobce tvrdil

nedostatečné vypořádání odvolacích námitek toliko na obecné úrovni, proto postačí také obecný způsob vypořádání.

21. Námitky týkající se tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, resp. nekonzistentnosti jeho odůvodnění proto shledal soud nedůvodnými. Stejně tak není důvodná námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu, pokud jde o otázku, jakým způsobem došlo „k výběru“ žalobcova služebního místa ke zrušení. Jelikož soud dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí přezkoumatelné a skutková zjištění mají oporu ve správním spise, mohl přistoupit k posouzení dalších žalobních námitek.
22. Obecně lze uvést, že rozsahem přezkumu systemizace a změny organizační struktury se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 15. 9. 2020, č. j. 4 Ads 423/2019-70, č. 4088/2020 Sb. NSS, ve kterém zdůraznil, že konkrétní podoba uspořádání organizační struktury služebních úřadů je věcí manažerského rozhodování příslušných funkcionářů, jež se řídí aktuálními potřebami. Správní soudy proto zpravidla nemohou zkoumat důvody, účelnost, vhodnost a věcné parametry zvolené organizační struktury, resp. činí tak pouze ve výjimečných případech, např. v souvislosti s konkrétními a vážnými pochybnostmi vyvolávajícími podezření, že zvolená organizační struktura či její změna má sloužit k šikaně či diskriminaci a ve skutečnosti nemá žádný rozumný důvod. Nevyplývají-li z okolností dané věci takové skutečnosti, jsou správní soudy oprávněny toliko posoudit, zda změny systemizace a organizační struktury byly schváleny zákonným způsobem, zda sledovaly legitimní cíl a zda případně existovaly ony konkrétní skutečnosti svědčící o účelovosti zvoleného postupu či o šikanózním nebo diskriminačním jednání ze strany služebního orgánu, což odpovídá roli vymezené správním soudům. Povinností soudů jako ochránců veřejných subjektivních práv je náležitě posoudit, zda konkrétní změny systemizace a organizační struktury nejsou ve vztahu k následnému rozhodnutí ve věcech služebního poměru výrazem libovůle příslušných služebních funkcionářů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2021, č. j. 5 As 278/2020-53)
23. Změna systemizace služebních míst byla zákonným způsobem žalovaným, resp. jeho zástupcem schválena dne 7. 9. 2017 s účinností od 1. 10. 2017 na základě informací předložených správním orgánem I. stupně, které jsou založeny ve správním spise. Změnu systemizace služebních míst projednaly také odborové organizace, jež působí v bezpečnostním sboru, přičemž ve svých stanoviscích neuplatnily žádné námitky.
24. Soud v první řadě hodnotil úpravu změny systemizace z hlediska legitimacy cílů, které v ní byly vyjádřeny. Z dokumentu „*Informace pro policejního prezidenta*“, který byl přílohou referátníku návrhu změny systemizace, vyplývá, že hlavním cílem systemizace bylo přesunutí kapacit na pracoviště ŠPS v Sadské transformaci služebního místa v ŠPS Kladno, které souviselo se změnou organizace školení, zejména pak s rozšířením školení a výcviku prvosledových hlídek. Odůvodnění změny systemizace je rovněž doplněno vyjádřením vedoucí ŠPS uvedeným v úřední záznamu. Nezbytnost, vhodnost a efektivita tohoto záměru je záležitostí subjektivního názoru. Proto zůstává věcí přesvědčení i to, jaké je nejvhodnější rozvrstvení instruktorů v rámci ŠPS ve Středočeském kraji. Do této úvahy nepřísluší správním soudům s výjimkou excesů zasahovat, neboť v opačném případě by si přisvojily roli rozhodovat s konečnou platností o způsobu organizace bezpečnostního

sboru, což je výsostná pravomoc exekutivy.

25. Žalobce však namítá účelovost postupu žalovaného při výběru jeho služebního místa, jež dle jeho názoru pramení z animozity vedoucí ŠPS vůči jeho osobě. Ta se dle jeho názoru v konkrétní rovině projevuje jeho předchozím kázeňským řízením, opakovaným vysíláním na studijními pobyty, negativním služebním hodnocením či záznamy tzv. významných událostí. K tomu je třeba uvést, že z kontextu žaloby sice plyne, že žalobce s uvedenými kroky či úkony vedoucí ŠPS nesouhlasí, což se projevuje např. tím, že na mnoha místech postup vedoucí ŠPS a dalších služebních orgánů ironizuje. Avšak ve skutečnosti nikterak nevyvrací oprávněnost těchto úkonů či postupů, ani pravdivost skutečností uvedených v písemnostech, jež se postupu vedoucí ŠPS či jiných služebních funkcionářů vůči jeho osobě týkaly. Žalobcova argumentace týkající se účelovosti volby jeho služebního místa ke zrušení tedy zůstává ve zcela obecné rovině, aniž by žalobce toto tvrzení jakkoliv doložil. Rozhodně nelze přitakat žalobcem použité argumentaci, podle níž by účelovost, resp. skutečné důvody uskutečněné organizační změny byly *pro nezaujatého diváka naprosto zřejmé*, jak uvedl v jedné části žaloby. Je to přitom žalobce, kdo nese břemeno tvrzení a důkazní břemeno, pokud je o namítanou účelovost postupu služebních funkcionářů.
26. Žalobce namítá, že byl sice vyslán na studijní pobyt „*k získání aktuálních vědomostí a informací z výkonu služby za účelem využití při vedení výcviku služební přípravy*“, nebyly však splněny podmínky podle § 38 zákona o služebním poměru, jelikož v rámci studijního pobytu se podílel na hlídkové a obchůzkové službě Obvodního oddělení Policie ČR Kladno. Soud v této souvislosti musí zdůraznit, že v této věci není předmětem přezkumu zákonnost jeho vyslání na studijní pobyt. Důvody vyslání uvedené v úředním záznamu, podle kterého byl žalobce vyslán právě za účelem získání zkušeností z výkonu služby, které by mohl následně využít jako instruktor, se však soudu nejeví jako účelové. Pokud služební nadřízený přistoupil k tomuto kroku, jehož cíl je plně v souladu s účelem stanoveným zákonem (tedy doplnění znalostí v případě zjištění potřeb studijního pobytu u konkrétního příslušníka), nelze bez dalšího dojít k závěru o účelovosti či nezákonnosti tohoto postupu. Skutečnost, že se žalobce během vyslání, jak sám tvrdí, podílel na hlídkové a obchůzkové službě, sama o sobě nedokládá, že účel vyslání nebyl naplněn, neboť i touto činností lze přispět k rozšíření znalostí, dovedností a zkušeností využitelných při výkonu služby, resp. k jejich obnovení a doplnění v kontextu v čase se vyvíjející praxe. Tím spíše, že úkolem žalobce jako instruktora ŠPS bylo předávat znalosti příslušníkům, kteří vykonávají i tyto činnosti. Pokud následně v době nepřítomnosti žalobce vyšlo najevo, že v ŠPS nejsou potřební tři instruktoři, nelze označit ani organizační změnu, k níž následně došlo v ŠPS, za účelový krok sledující jiný cíl, než je účel zákona.
27. Obdobně nejsou pro věc podstatné ani okolnosti spojené s kázeňským řízením či průběžným hodnocením žalobce a záznamy tzv. významných událostí. Po zrušujícím rozsudku totiž žalovaný korigoval svá zjištění a v souladu s podklady ve správním spise (zejména úředním záznamem sepsaným vedoucí ŠPS) uvedl, že důvodem odvolání žalobce nebylo předcházející kázeňské řízení vedené proti žalobci. Rovněž uplatnění námitky podjatosti v kázeňském řízení není pro věc rozhodné, jelikož nebyla uplatněna v řízení, jež bylo ukončeno vydáním napadeného rozhodnutí. Vedoucí ŠPS ostatně v projednávané věci

ani nerozhodovala. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval odvolací námitkou osobní animozity vedoucí ŠPS. Soud sdílí názor žalovaného, že ze správního spisu nevyplývá, že by vedoucí ŠPS byla vůči odvolateli zaujatá nebo jej vědomě a úmyslně poškozovala. Ani žalobce nad rámec obecných tvrzení tuto okolnost nikterak nekonkretizoval ani neprokázal. Důvodem změny systemizace bylo zjištění, že postačuje snížený počet služebních míst v ŠPS v Kladně a naopak je nutné rozšířit počet služebních míst v ŠPS v Sadské.

28. Žalobce považuje reorganizaci systemizace v ŠPS a zrušení jeho služebního místa za účelové rovněž kvůli nekonzistentnosti a nesrozumitelnosti tvrzení žalovaného, zda bylo služební místo zrušeno již samotnou změnou systemizace, nebo až po správním uvážení služebních funkcionářů v řízení o jeho odvolání a převedení. Rozpor mezi tvrzením žalovaného v předchozím zrušeném rozhodnutí (o okamžiku zrušení konkrétního služebního místa) a podklady ve správním spisu žalovaný v nyní napadeném rozhodnutí odstranil. Tvrzení, že změnou systemizace bylo zrušeno místo vrchního instruktora a prvostupňovým, resp. napadeným rozhodnutím byl odůvodněn výběr služebního místa žalobce, má oporu ve správním spisu. I přes dílčí nekonzistentnost vyvolanou nadbytečným uvedením údaje o tom, kdy byla učiněna úvaha o výběru konkrétního služebního místa ke zrušení, nelze dle názoru soudu dojít k závěru, že by z tohoto důvodu byly změna systemizace nebo zrušení žalobcova služebního místa účelovými kroky. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že zákon o služebním poměru v obdobných případech nebrání tomu, aby si správní orgán I. stupně učinil odůvodněnou úvahu o tom, které z v úvahu přicházejících služebních míst bude zrušeno, již předem, tedy dříve než dojde ke změně systemizace. V daném případě tuto úvahu včetně odůvodnění zachycuje v písemné formě úřední záznam, který byl následně po změně systemizace převzat do odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Nic to však nemění na tom, že o výběru konkrétního (žalobcova) služebního místa určeného ke zrušení bylo s konečnou platností rozhodnuto až po změně systemizace.
29. Soud po posouzení všech aspektů závazných podkladů pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobce neshledal, že by příslušná úprava systemizace a zrušení žalobcova služebního místa byly výrazem libovůle služebních orgánů. Pokud není systemizací určeno jedno konkrétní místo (což v posuzovaném případě nebylo), musí příslušný služební funkcionář nějakým způsobem vybrat služební místo, které bude zrušeno. Byť úvaha o výběru byla učiněna předem a uvedena již v návrhu systemizace, tento výběr byl náležitě odůvodněn v napadeném rozhodnutí. Správní orgány dospěly k závěru, že by bylo neúčelné násilně měnit a rozdělovat již sehranou dvojici instruktorů nrap. F. H. a nrap. M. P., doplněnou podle potřeby metodikem kpt. D. S. Na popsané úvaze žalovaného soud nic *a priori* nezákonného neshledává (viz rovněž bod 49 zrušujícího rozsudku).
30. Námitky týkající se účelovosti postupu žalovaného a správního orgánu prvního stupně tedy soud shledal nedůvodnými.
31. Soud nepřehlédl ani skutečnost, že žalobce v odvolání namítal, že bylo zrušeno jeho služební místo jako „nejdéle sloužícímu, tudíž nejzkušenějšímu instruktorovi“, přičemž byl ponechán služebně mladší kolega s pouze několikaměsíční praxí po absolvování instruktorského kurzu. Ačkoliv tuto námitku žalobce v žalobě uvedl v části rekapitulující

dosavadní průběh řízení, soud se k této námitce diskriminační povahy pro úplnost vyjádří. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného v napadeném rozhodnutí, ve kterém uvedl, že nelze slučovat pojmy nejdéle sloužícího a nejzkušenějšího instruktora. Žalobce neuvedl žádné jiné argumenty svědčící o tom, že by z hlediska svých zkušeností, schopností a dovedností převyšoval ostatní kolegy, ani nevyvrátil tvrzení správních orgánů o dobře fungujícím týmu dvou instruktorů (podle potřeby doplněném metodikem). Soud proto nepovažuje výběr konkrétního služebního místa za diskriminační nebo svévolný. Námitka není důvodná.

32. Žalobce konečně namítá, že důvody jeho odvolání ze služebního místa nebyly uvedeny v prvoinstančním rozhodnutí, ale byly tendenčně vykonstruované až žalovaným. Tuto žalobní námitku již vypořádal zdejší soud ve zrušujícím rozsudku v bodě 49, ve kterém uvedl, že „[p]okud žalobce brojí proti tomu, že žalovaný uvedl další důvody, které mohly vést k odvolání ze služebního místa právě žalobce, resp. že vycházel z úředního záznamu sepsaného vedoucí ŠPS, pak tento úřední záznam je součástí správního spisu. Žalobce měl možnost se s ním seznámit, a tudíž z něj žalovaný mohl vycházet. Prvostupňové rozhodnutí a odvolací rozhodnutí totiž tvoří jeden celek. Pokud tedy mají úvahy žalovaného oporu ve správním spisu, nelze za nezákonný či nesprávný podkládat postup, kterým žalovaný dále a podrobněji rozvedl úvahy správního orgánu I. stupně tak, že sebranou dvojici instruktorů nprap. F. H. a nprap. M. P., doplněnou metodikem kpt. S., nebylo účelné ze strany vedení ŠPS násilně měnit a rozdělovat. I při organizačních změnách, nejsou-li jednoznačně předurčeny schválenou systemizací, totiž služební funkcionář musí nějakým způsobem služební místo, které bude zrušeno, vybrat. Do této jeho úvahy zásadně soudu nepřísluší zasahovat, pokud se tak děje v zákonných mezích. Na popsané úvaze žalovaného soud nic a priori nezákonného neshledává.“ Soud nemá důvodu na tomto závěru cokoli měnit, přičemž je zrušujícím rozsudkem vázán [srov. § 49 odst. 10 věta druhá s. ř. s.]. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

33. Vzhledem ke shora uvedenému soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
35. Žalobcem navržené důkazy (metodický návod k zajištění jednotného postupu při vyslání příslušníka na studijní pobyt, návrh na vyslání na studijní pobyt, rozkaz o vyslání na studijní pobyt, oznámení o zahájení řízení o kázeňském přestupku, zmocnění vedoucí ŠPS k provádění úkonů v řízení o kázeňském přestupku, rozhodnutí o zastavení řízení o kázeňském přestupku, průběžné hodnocení a záznam významných událostí) soud neprovedl pro nadbytečnost, jelikož všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu. Část navržených důkazů je navíc součástí správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu